

N. Andersen: Det er min Mening, at over for en stor Mængde af Landets Befolkning vilde det være uden Betydning, om et udenlandsk Selskab mødte med det ene eller med det andet. Om en udenlandsk Agent møder med et Certifikat, som viser, at han har efterkommet alle Lovens Fordringer, deriblandt at han har deponeret 100,000 Kr. i den danske Nationalbank, saa vil det over for en Mængde af Landets Befolkning have et Skin af lige saa stor Betyggelse som, hvis han kommer og siger: Jeg har deponeret den fornødne Formue! Men Ulykken er, at det første er kun et Skin, det andet har dog nogen Virkelighed.

Ordføreren (Zahle): Det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) tager ganske sikkert fejl i den Opfattelse, at den Tro skulde vinde almindelig Indgang her i Landet, at naar der kræves, saaledes som der kræves efter Lovforslaget, deponeret 100,000 Kr., var dermed opfyldt et Krav, der virkelig stillede betryggende Garanti, naar danske Borgere forsikre sig i udenlandske Selskaber. Det ærede Medlem maa huske, at naar Lovforslaget vedtages paa dette Punkt, som det her foreligger, vil det herfra, i Aviser og fra de danske Livsforsikrings-selskabers Agenter bestandig lyde over Landet: Nu have vi faaet en Lov, der opstiller Regler, der gøre det betryggende og sikkert at forsikre sig i indenlandske Selskaber, men som derimod ikke gøre det betryggende og sikkert at forsikre sig i udenlandske Selskaber. Saaledes vil det lyde. Hvis vi derfor vedtage Lovforslaget, som det foreligger, vil det være til Fordel for indenlandske Selskaber og til Skade for udenlandske. Men dersom vi forandre Bestemmelsen paa dette Punkt til, at der kræves fornøden Formue for udenlandske Selskaber, vedtage vi i Realiteten — jeg ved godt, at de Herrer ikke tilsigte det — et Humbugsforslag, som de udenlandske Selskabers Agenter kunne misbruge til at agitere her i Landet og til at narre danske Borgere med.

Neergaard: Jeg skal gøre et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), og de skulle være af rent praktisk Natur. Jeg beder det ærede Medlem tænke sig, at en Agent for et udenlandsk Selskab kommer til en Mand, som vil forsikres, og siger: Du har fuldstændig Betyggelse i vort Selskab, vi have

deponeret 100,000 Kr. i den danske Nationalbank, og det maa dog være tilstrækkeligt, og der saa kommer en Agent til samme Mand for et dansk tilladt Selskab og siger: Her kommer den udenlandske Agent og siger, at han har deponeret 100,000 Kr., og at det er tilstrækkeligt, og samtidig har han vist, at hans Selskab har gjort en stor Mængde Forretninger i Landet, og at hans Selskab har for nogle Millioner Forsikring her i Landet, men tag et dansk Selskab, hvilket som helst, og regn ud, hvor meget det danske Selskab paa en lignende Forsikringssum ifølge Loven skal have i Formue, i fornøden Formue og i Sikkerhedsfond, som vel at mærke er baandlagt Kapital, som staaer under Forsikringsinspektionens Tilsyn! Det udenlandske Selskabs Mand vil jo da øjeblikkelig være sat fuldstændig mat, thi saa vil det vise sig, at det, det danske Selskab skal have, er adskillige Gange mere. Ser man, hvilke Formuer vore danske Selskaber have, komme vi op i adskillige Millioner for de ældre Selskabers Vedkommende og op over en Million for de yngre. „Hafnia“ har 21,992,000, „Danmark“ 6,836,000 osv., og selv for de yngres Vedkommende ere vi oppe over 1 Million. Det er dog et praktisk Argument, som jeg tror, enhver Forsikringsagent vil kunne finde, og som vil være tilstrækkeligt til at overbevise selv en meget lettroende Mand om, at de 100,000 Kr. gælder til Wandsbeck som Sikkerhed betragtet. De 100,000 Kr. ere og skulle slet ikke være andet end et Pant, som Selskabet stiller her i Landet, og som forhindrer de værste Røvere, om jeg saa maa sige, i at trænge ind og tegne Forsikringer her i Landet, smaa ubetydelige Spekulationsselskaber. Gamle og velfunderede Selskaber er det ganske lige meget, om man forlanger 100,000 Kr. eller „fornøden Formue“, med Lethed tilfredsstille de begge Betingelser. Naar det er sagt, at hvis man tror, det er en saa stor Favør for udenlandske Selskaber, at de faa Lov til at deponere fornøden Formue i en Størrelse, som er godkendt af Forsikringsraadet, maa de kunne skaffe sig selv akkurat den samme Favør ved frivillig at deponere fornøden Formue, vil jeg gøre opmærksom paa, at der dog er den overordentlig store Forskel derved, at i det ene Tilfælde er det Selskabet, der selv kommer og siger: Saa og saa mange Millioner ere vor Formue, uden at der er noget Menneske, der kan kontrolere det, og i det andet Tilfælde er det den danske Stat, som ved sine